Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

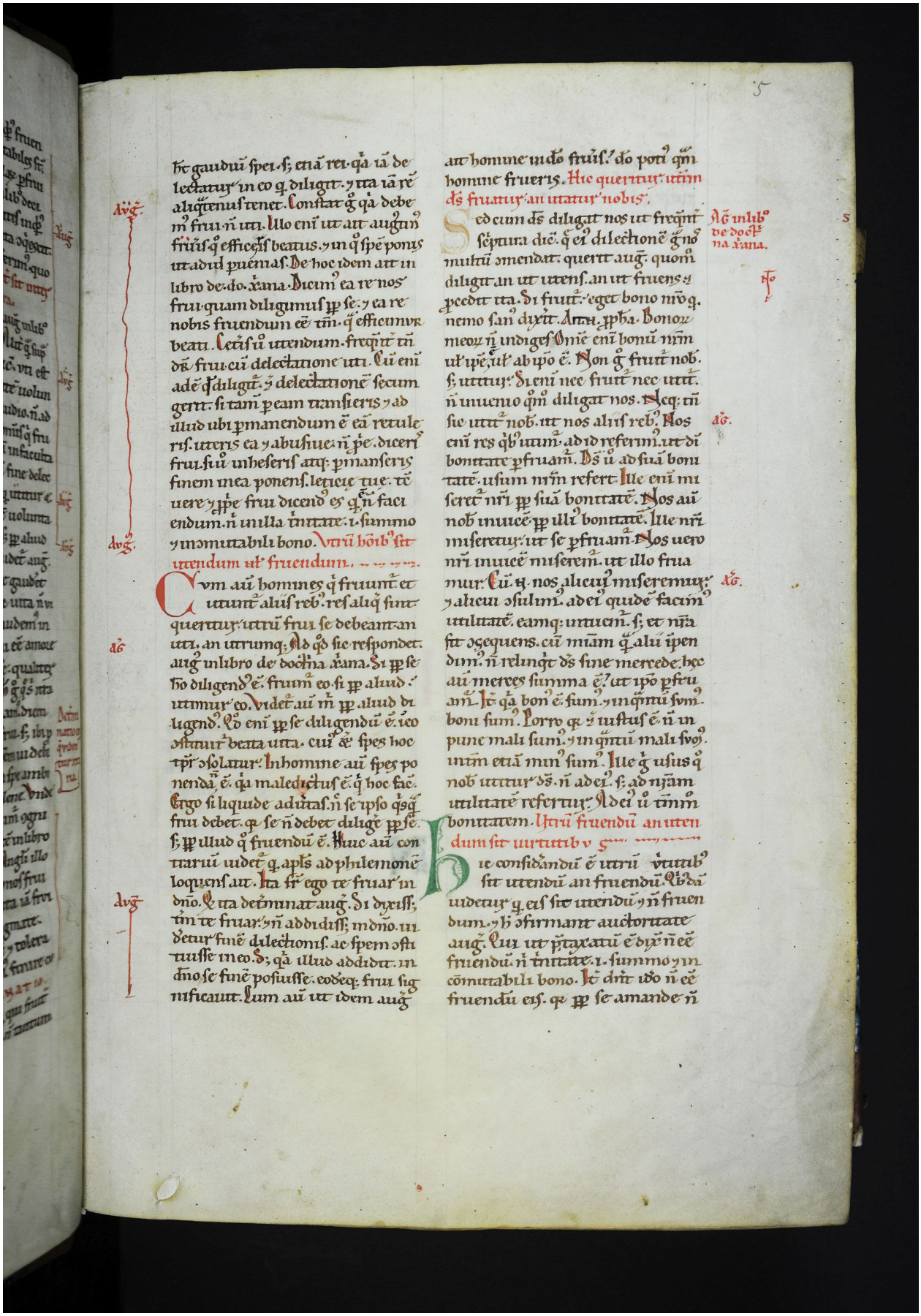

5

hc gaudiū spei. s; etiā rei. qā iā de
lectatur in eo q. diligit. y tta iā re
aliqtenus tenet. Constat g qā debe
m frui. ñ uti. Illo enī ut ait augn
fruīs q efficeris beatus. y in q spē ponis
ut adiuī puenias. De hoc idem ait in
libro de. do. xana. Dicum ea re nos
frui. quam diligimus pp se. y ea re
nobis fruendum ē tm. q efficimur
beati. Ceterū utendum. freqnt tm
dē frui cū delectatione uti. Cū enī
adē q diligit. y delectatione secum
gerit. si tam p eam transieris. y ad
illud ubi pmanendum ē eā retule
ris. uteris ea. y abusiue. ñ pe. diceris
frui. sed ū unheseris atq: pmanseris
finem mea ponens. letieq tue. tē
uere. y pe frui dicend es. q. ñ faci
endum. ñ in illa trnitate. i. summo
y incomutabili bono. Vtrū hōīb sit
utendum. ut fruendum.

Cum aū homines q fruunt et
utunt aliis reb. res aliq sint
quertur. utrū frui se debeant. an
uti. an utrumq; Ad qd sic respondet.
aug in libro de docina xana. Si pp se
ho diligend ē. fruim eo. si pp aliud.
utimur eo. Videt aū m pp aliud di
ligend. Qd enī pp se diligendū ē. ico
ostitur beata uita. cui ē spes hoc
tpr solatur. In homine aū spes po
nenda ē. qa maledictus ē. q hoc fac.
Ergo si liquide adutas. ñ se ipso qq
frui debet. qr se ñ debet diligē pp se.
s; pp illud q fruendū ē. Huic aū con
trariū uidet q. apls ad philemonē
loquens ait. Ita fr ego te fruar in
dno. Q tta determinat aug. Si dixiss;
tm te fruar. y ñ addidiss; in dno. u
detur finē dilectionis. ac spem osti
tuisse in eo. S; qa illud addidit. in
dno se finē posuisse. eodeq; frui sig
nificauit. Cum aū ut idem aug
ait homine uido fruis. dō poti qm
homine frueris. Hic quertur utrum
ds fruatur an utatur nobis.

Sed cum ds diligat nos ut freqnt
septua die. q ei dilectionē g nō
multū omendat. quert aug. quom
diligat an ut utens. an ut fruens. y
pceder tta. Si fruit. eget bono mō q.
nemo san dixit. Ant. ppha. Bono
meo ñ indiges. Omīe enī bonū nm
ut ipe. ut ab ipo ē. Non g fruit nob.
s; utitur. Si enī nec fruit nec utit.
ñ inuenio qm diligat nos. Neq: tm
sic utit nob. ut nos aliis reb. Nos
enī res qb utim. ad id referim. ut dī
bonitate pfruam. Ds ū ad suā boni
tatē. usum nrm refert. Ille enī mi
seret nrī pp suā bonitatē. Nos aū
nob inuicē pp illi bonitatē. Ille nrī
miseretur. ut se pfruam. Nos uero
nrī inuicē miserem. ut illo frua
mur. Cū q. nos alicui miseremur.
y alicui osulim. ad ei quidē facim
utilitatē. eamq: utimur. s; et nīa
sit ogequens. cū miam q. alī ipen
dim. ñ relinqt ds sine mercede. hec
aū merces summa ē. ut ipo pfru
am. Ic qa bon ē. sum. y in qntū sum
boni sum. Porro qr ē iustus ē. ñ in
pune mali sum. y in qntū mali sum
intm etiā min sum. Ille g usus q
nob utitur ds. ñ ad ei. s; ad nīam
utilitatē refertur. Ad ei ū tm m
bonitatem. Vtrū fruendū an uten
dum sit uirtutib v.

Hic considerandū ē utrū virtutib
sit utendū an fruendū. Qd dā
uidetur q. eis sit utendū. y ñ fruen
dum. y hi ofirmant auctoritate
aug. Cui ut ptracatū ē dixē ñ ē
fruendū. ñ trnitate. i. summo y in
cōmutabili bono. Ic dnt idō ñ ē
fruendū eis. qr pp se amande ñ